

NČ SLOVENSКИH SKLADATELJEV

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

V sodelovanju s Festivalom Ljubljana –
35. Slovenski glasbeni dnevi,
RTV Slovenija & Agencija K produkcija

Mateja BAJT – *kljunaste flavte*

Tajda KRAJNC – *citre*

Veronika BRECELJ – *violina*

Jerica KOZOLE – *violina*

Janez PODLESEK – *violina*

Rok ZGONC – *violina*

PROGRAM

Blaženka Arnič Lemež, Vitja Avsec, Aleksandra Bajde,
Igor Dekleva, Andrej Goričar, Tomaž Habe,
Uršula Jašovec, Pavel Mihelčič, Emil Spruk,
Julijan Strajnar, Tomaž Svete, Žarko Živković

Torek, 20. aprila 2021, ob 19.00

Festival Ljubljana,
Viteška dvorana Križank

WWW.DSS.SI

WWW.LJUBLJANAFESTIVAL.SI

PROGRAM

Uršula JAŠOVEC

FENGHUANG za solo tenorsko in altovsko kljunasto flavto*

Vitja AVSEC

SAMOS SPEV za altovsko kljunasto flavto*

Pavel MIHELČIČ

MREŽA za violino solo*

Igor DEKLEVA

PIZZICATO MOBILE za violino solo*

Tomaž HABE

POSKOČNA za violino solo*

Blaženka ARNIČ LEMEŽ

ROMANCA za citre solo*

Tomaž SVETE

RHIZÔME za violino solo*

Julijan STRAJNAR

BOLEČINA za violino solo*

Emil SPRUK

ZUNANJI ODKLON za violino solo*

Aleksandra BAJDE

A CLOCKWORK VIOLIN za violino solo*

Žarko ŽIVKOVIČ

DIATESSARON za violino solo*

Andrej GORIČAR

NIZ SANJ za violino solo*

* krstna izvedba

O POUSTVARJALCIH...

Mateja BAJT

je študirala kljunasto flavto na Univerzi za glasbo in upodabljaljočo umetnost na Dunaju pri prof. Hansu Marii Kneihsu na koncertni in pedagoški smeri. Leta 1994 je diplomirala iz glasbene pedagogike ter leta 1997 z enoglasno odliko zaključila magistrski študij na koncertni smeri iz kljunaste flavte. Za izjemen uspeh je prejela nagrado avstrijskega Ministrstva za znanost. Leta 1998 je na Dunaju zaključila še izredni študij, s podarkom na komorni in sodobni glasbi.

Kot solistka, članica in vodja različnih ansamblov koncertira v Sloveniji in drugod po Evropi. Posveča se izvajanju stare glasbe od srednjega veka do poznega baroka, prav tako tudi moderne. Sodeluje z uglednimi slovenskimi in tujimi glasbeniki. Tačas je pod njenim vodstvom v razcvetu ansambel kljunastih flavt »Le Phénix« na originalnih renesančnih in baročnih instrumentih, ki je edinstven v našem prostoru.

Leta 2003 je izdala CD-ploščo z naslovom »Podoba ljubezni« z glasbo francoskega baroka, ki je bila sprejeta s toplo kritiko v Sloveniji, Avstriji in Nemčiji.

Po končanem študiju se je posvečala vzgoji najmlajših glasbenikov na kljunasti flavti na različnih glasbenih šolah. Vzbudila in spodbudila je zanimanje za ta instrument ter željo po nadaljevanju šolanja na srednji in visoki stopnji.

Izdelala je učni načrt za kljunasto flavto za program umetniške gimnazije in akademske stopnje. Sedaj poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana ter na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

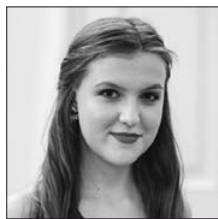
Vodi tudi poletne šole ter seminarje za učitelje in učence kljunaste flavte.

Tajda KRAJNC

Šentjurčanka Tajda Krajnc je od leta 2016 študentka Visoke šole za glasbo in gledališče v Münchnu, kjer v

razredu prof. Georga Glasla študira citre. Kot stranski predmet pa je leta 2019 zaključila tudi s študijem klavirja pri prof. Sylvii Hewig-Tröscher. Od malih nog se redno udeležuje tekmovanj tako s citrami kot klavirjem in posega po najvišjih priznanjih. Leta 2017 je osvojila prvo nagrado na mednarodnem tekmovanju Svirél in se uvrstila med »Ten of the Best«. Letos je že drugič zapored zmagala na najuglednejšem mednarodnem citrarskem tekmovanju Ernst Volkmann-Preis v Münchnu. Občinstvu se je predstavila na več samostojnih koncertih in recitalih doma in v tujini (Hannover, Zürich, Glasbeni abonma na gradu Rače, Prisluhnico v Operi (Glasbena mladina ljubljanska), Slovenska Filharmonija, (GM oder, Glasbena mladina Slovenije), citrarski abonma v Žalcu...). Od leta 2018 je štipendistka Ministrstva za kulturo Slovenije. Poleg solističnih nastopov sodeluje tudi v različnih komornih zasedbah in orkestrih.

S skladbami, ki so pisane posebej za citre in s sodelovanjem s sodobnimi skladatelji, skrbi za promocijo citer na koncertnih odrih. Tajda se želi s svojim načinom igranja in čutno interpretacijo dotakniti publike in ji približati ta inštrument.

Veronika BRECELJ

Veronika Breclj sodi med zlato generacijo mlajših slovenskih violinistov. Je večkratna zmagovalka državnih in mednarodnih tekmovanj ter je nastopila že na številnih festivalih v Sloveniji, Italiji, Avstriji, Nemčiji, na Poljskem, Nizozemskem, v Izraelu, Rusiji in Latviji. Kot solistka je igrala s Simfoničnim in komornim orkestrom Slovenske filharmonije, s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija in z Orkestrom Konservatorija za glasbo Ljubljana. Posnela je več posnetkov za Radio Ars in Radio Koper. Je članica priznane mednarodne zasedbe Oberton String Octet, s katerim so izdali že dve zgoščenki. Prvi CD z naslovom »Slavic Soul« je izšel marca

2020 pri založbi ARS Produktion in je bil tudi nominiran za prestižno nagrado Opus Klassik. Marca letos so izdali njihov drugi CD »Tangabile« z deli Astorja Piazzolle.

Za svoje umetniške dosežke je prejela Škerjančevo nagrado (2012) in Občinsko nagrado za mlade Občine Šempeter-Vrtojba (2019). Od oktobra 2020 je tudi profesorica violine na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana.

Veronika je dodiplomski študij violine zaključila na Universität der Künste v Berlinu pri prof. Tomaszu Tomaszewskemu. Leta 2016 je bila na izmenjavi v Gradcu v Avstriji v razredu svetovno priznanega prof. Borisa Kuschnirja. Podiplomski študij je z odliko zaključila junija 2019 pri prof. Silvii Marcovici na Univerzi za glasbo v Gradcu.

Jerica KOZOLE

Jerica Kozole je pričela s poukom violine pri Suzani Drobila v Glasbeni šoli Krško. Pod mentorstvom prof. Alenke Firšt je šolanje nadaljevala na srednji stopnji Glasbene šole Celje, nato se je vpisala na študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razred red. prof. Primoža Novšaka, pri katerem je leta 2017 zaključila magistrski študij. Udeležila se je več mojstrskih tečajev in seminarjev za violino pri profesorjih Igorju Ozimu, Wonji Kim, Helfriedu Fistru in drugih. V času študija na akademiji je bila članica več akademskih orkestrów, med drugim je bila koncertna mojstrica Simfoničnega orkestra Akademije za glasbo. Kot substitut je redno sodelovala v vseh profesionalnih orkestrih v Sloveniji. Med leti 2015 in 2017 je bila članica slovitega mladinskega orkestra Gustav Mahler Jugendorchester in se z njim udeležila več turnej po Evropi. Po uspešno opravljeni avdiciji je bila nekaj let zaposlena v Orkestru Slovenske filharmonije. Redno sodeluje z različnimi komornimi orkestri kot so Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije, Ansambel Dissonance, Orkester Matutine in Orkester Hiše kulture Celje, komorno glasbo pa poustvarja

z godalnim kvartetom Bêlebend, s katerim je izvedla že nekaj pomembnih koncertov v različnih koncertnih ciklih po Sloveniji.

Trenutno je zaposlena v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija kot namestnica vodje 2. violini.

Janez PODLESEK

Janez Podlesek je priznani slovenski violinist in pedagog. Diplomiral je na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu priznanega profesorja Primoža Novšaka, kjer je končal tudi podiplomski študij – specializacijo. 15 let je bil koncertni mojster Orkestra Slovenske filharmonije in Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije. Od leta 2018 je redno zaposlen kot docent na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani.

V času študija je na državnih in mednarodnih tekmovanjih prejel več nagrad. Za študijske dosežke je leta 1999 prejel Škerjančevo nagrado, ki jo Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana podeljuje svojim najuspešnejšim dijakom ter Prešernovi nagradi Akademije za glasbo za solistično izvedbo Mozartovega koncerta v A-duru z Orkestrom Slovenske filharmonije (2001) in Trojnega koncerta Ludwiga van Beethovna s simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo v Ljubljani (2003). Za seboj ima veliko recitalov in komornih koncertov. Redno deluje v godalnem kvartetu Dissonance in triu Clavimerata, s katerima je posnel več zgoščenk (I. Stravinski: Zgodba o vojaku, Um a zero, Po slovensko, Dissonance).

Veseli in navdihuje pa ga predvsem pedagoško delo. Uspešno poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer vodi Komorni godalni orkester in poučuje violino ter komorno glasbo. Leta 2012 je pridobil naziv docenta za področje violine in leto kasneje prejel Svečano listino Univerze v Ljubljani za izjemne pedagoške in raziskovalne dosežke. Sodeluje v ambicioznem projektu Emars, v okviru katerega ima redne poletne šole in mojstrske tečaje za violino.

Rok ZGONC

Rok Zgonc je violinist Orkestra Slovenske Filharmonije in profesor na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Diplomiral je na Akademiji za glasbo v Ljubljani, magisterij pa opravil na Univerzi Južne Kalifornije v Los Angelesu. Še v času študija je prejel študentsko Prešernovo nagrado, na Tekmovanjih mladih glasbenikov Slovenije pa prvi nagradi v dveh najvišjih kategorijah. Kot solist je s koncerti Sibeliusa, Čajkovskega, Hačaturijana, Vivaldija, Bacha in Mozeticha nastopil z raznimi orkestri, tudi s Slovensko Filharmonijo in s Simfoniki RTV. Kot komorni glasbenik je v zadnjem času koncertiral kot del komornih sestavov znotraj Slovenske filharmonije, s klavirski triom K3O je snemal za Radio Slovenija. Kot violinist in profesor je zadnjih pet let aktiven na poletnem Orkesterkampu v Bovcu.

...O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Uršula JAŠOVEC (1986)

Uršula Jašovec se je spoznala s klavirsko igro na Glasbeni šoli Kamnik pod mentorstvom prof. Martine Golob-Bohte, šolanje nadaljevala na SGBŠ v Ljubljani, kjer je končala glasbeni stavek v razredu Janeza Osredkarja. Na Akademiji za glasbo je diplomirala iz glasbene pedagogike in magistrirala *Summa cum laude* v razredu zasl. prof. Pavla Mihelčiča iz kompozicije in glasbene teorije. V razredu prof. Egona Bajta je pridobila znanje iz petja, v razredu prof. Maria Perestegija se je izpopolnjevala v orgelski igri. Deluje kot glasbena pedagoginja, organistka, dirigentka in skladateljica. Je prejemnica več nagrad, organizatorica sedmih večjih projektov, avtorica več kot 60 originalnih skladb, preko 100 priredb in večkratnih izvedb. Kot skladateljica in izvajalka na klavirju je bila njena glasba izvajana v ciklu GML, EPK Maribor, Europa Cantat, na Ljubljanskih zborih, Sozvočenjih, na Naši pesmi, v Zagorju...

FENGHUANG

V zadnjem času sem čedalje bolj čutila težnjo k notranji katarzi, tako da me je ta nenavadna mitološka, nesmrtna ptica pritegnila k iskanju svoje izraznosti. *Fenghuang* skrbi za ravnovesje in harmonijo veselja in se pojavi le v času miru in obilja. Ko zleti in se spusti na zemljo se vsa ostala bitja ustavijo s spoštovanjem. To je bila moja inspiracija, ujeti v glasbi njeno esenco, njeno mirnost in veličino, kar mi je dalo veliko možnosti raziskovanja zvokov in interpretacije čudovitega instrumenta, ki je po mojem mnenju kljub svoji lepoti zvoka prepogosto zanemarjen.

Vitja AVSEC (1970)

Slovenski skladatelj in akademski glasbenik. Rojen v Ljubljani, leta 1970. Osnovno glasbeno izobrazbo si je

pridobil v Medvodah, šolanje pa nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, na oddelku za Harmoniko in oddelku Splošne smeri. Na Ljubljanski Akademiji za glasbo je z odliko diplomiral leta 1994 v razredu prof. Danijela Škerla. Ukvarja se s komorno, orkestralno, gledališko in zborovsko glasbo, občasno pa pri različnih projektih sodeluje tudi kot harmonikar ali pianist – improvizator. Med pomembnejšimi dosežki velja omeniti tretjo nagrado na Tretjem mednarodnem zborovskem natečaju akademskega pevskega zbora Tone Tomšič (1997), avtorski večer v Cankarjevem domu ter prvo mesto na razpisu za mladinsko in otroško opero (SNG Maribor 2009). Od leta 1994 je poučeval Harmoniko na glasbeni šoli Franca Šturma, od leta 1999 pa deluje kot profesor strokovno-teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

SAMOS SPEV

Skladbo sem zasnoval in v temeljnih obrisih skiciral med poletnim dopustom na grškem otoku Samos. Navdihovala me je izjemna kulturna dediščina starih Grkov ter čudovito barvit obmorski ambient. Poetični preplet arhaičnega z aktualnim sem skušal izraziti v skladbi, posvečeni Mateji Bajt.

Pavel MIHELČIČ (1937)

skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani.

Komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno-instrumentalne, komorne in solistične glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (Nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

MREŽA

Violina je meni zelo ljub instrument. Nanj sem igral v mladih letih. Ko sem začel igrati na oboo, sem violino postopno opustil. Zdaj sem napisal skladbo, ki ima svoj sistem – mrežo, in tudi svojo zahtevnost. Jaz je ne bi znal zaigrati. Je zahtevna, ponekod pisana v dveh sistemih, ki ustvarjata mrežo in možnost muzikalnega nanosa. Nekaterim bo to uspelo. Skladba je nastala zgodaj leta 2020.

Igor DEKLEVA (1933)

slovenski pianist, skladatelj, pedagog in publicist. Je dolgotrni predavatelj komorne klavirske igre na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Študiral je kompozicijo v Beogradu (1952–1954) in kasneje v Ljubljani leta 1959 diplomiral iz klavirja. Študij je nadaljeval v razredu prof. H. Horak in se izpopolnjeval na »Accademii Chigiani« v Sieni. Med leti 1961 in 1963 je obiskoval Visoko šolo za glasbo v Münchnu in kasneje (1968) še Mozarteum v Salzburgu. Njegov opus obsega dela številnih glasbenih smeri: je avtor mnogih del s področja orkestralne, vokalne, vokalno-instrumentalne, zborovske, scenske, komorne, klavirske in instrumentalne glasbe. Je tudi avtor številnih učbenikov in glasbenih priročnikov. Za

svoje delo je prejel mnogo nagrad in priznanj doma in v tujini. Med drugim je častni doktor univerze »World University« Arizona (ZDA, 1987) in častni član Društva glasbenih umetnikov (Ljubljana, 1987).

PIZZICATO MOBILE

Skladba nudi nešteto možnosti glasbilu, ki ima ponavadi še spremljevalni oz. komplementarni inštrument. Že pizzicato je lahko mnogoznačen: z desno, levo roko, Bartok pizz. alla arpa...

V kombinaciji z igro »na lok« pa se načini izvajanja še razširijo: ricochet, spiccato, gettato, con legno...

Vse to sem skušal vnesti v Gibljivo trzanje, a pri tem nisem tehnicizmov izkoristil kot larpurlatizem, temveč jih nanizal v smiselne povezave glasbenih misli. Kakor v vseh mojih skladbah pa nisem pozabil vnesti majhen citat slovenske ljudske pesmi – tokrat: Čin, čin, čin Drežnica...

Tomaž HABE (1947)

je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 do 1972 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku. Odtlej je deloval v glasbenem šolstvu. V letu 2002 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je bil nagrajen z Nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, vodja zborovske sekcije in urednik zbirke Ars Slovenica. Njegov skladateljski opus obsega nad 380 del: simfonična dela, komorna dela, šest zbirk za otroški zbor, tri zbirke za mešane zборе, skladbe za pihalni, harmonikarski ter mandolinski-tamburaški orkester.

POSKOČNA

Že sam naslov izraža razpoloženje skladbe, ki je v vseh elementih violinske igre dovolj zahtevna in zadosten izziv odličnemu interpretu, violinistu Janezu Podlesku, kateremu je skladba tudi posvečena. Glasbenemu izrazu daje poskočnost punktiran ritem, pogosti predahi, mestoma pa neugnana motorika ritmičnega toka.

Blaženka ARNIČ LEMEŽ (1947)

je skladateljica instrumentalnih in vokalnih, orkestrskih, solističnih in komornih del, deluje tudi kot pedagoginja klavirja in kompozicije. Študij klavirja je leta 1976 končala na Glasbeni akademiji v Zagrebu. Med leti 1976 in 1979 se je izpopolnjevala v Odessi in Leningradu. Iz kompozicije je leta 1990 diplomirala na Dunajski visoki šoli za glasbo. Deluje kot profesorica klavirja in kompozicije na Vienna Konservatorium na Dunaju in je članica Društva klavirskih pedagogov Slovenije. Blaženka Arnič Lemež je leta 1998 ustanovila Fundacijo Blaža Arniča, ki gmotno in strokovno podpira glasbeno nadarjene otroke s podeželja pri njihovem študiju. Živi in deluje na Dunaju.

ROMANCA

V izboru natečaja Noč slovenskih skladateljev 2020 so bile ponujene citre, eden mojih priljubljenih, intimnih instrumentov. Priljubljene ne samo zaradi njenih privlačnih, nežnih tonovsko barvnih nians oz. zvočnih falsetov, pač pa tudi zaradi povezave spominov iz mojega otroštva. Spomin na razne instrumente, viseče po stenah rojstne hiše mojega očeta v Zalesu, kjer se je vedno muzicalo, so bile med njimi najbolj skrivnostne male alpske citre. Kot samouk jih je namreč igrala očetova najmlajša sestra Tereza, o čemer se je le pripovedovalo. Umrla je precej mlada. Bolj doživet spomin je ostal na lepo citrarko, ki je hodila k nam domov in vadila z očetom uvodni stavek njegove simfonične pesnitve *Ples čarovnic*. Spominjam se tudi maminih razlag vsebine te in drugih očetovih

simfoničnih pesnitev, o raznih bojih, ljubeznih, doživetjih in podobno, kar je opisovala kot pesnik. Vsi ti spomini so me inspirirali in narekovali krajšo glasbeno obliko skladbe *Romanca* za moj izbrani instrument »citre solo«.

Kompozicijski stavek je grajen v svobodni dvodelni AABA obliki. Prva tema je pripovednega značaja, po tematski vsebini nedeljivo dvotaktna, homofona, s harmonsko razloženo spremljavo v C-duru in dvojnem tempom - Largo - Meno mosso, kadenco na peti stopnji kot modulacijski prehod v novo tonaliteto in tvori prvi AA del. Drugi BA del predstavlja druga kontrastna tema, melodijsko lirična, polifona, v G-duru, metrično in ritmično menjavo 6/8 v 2/4 takt, menjavo tempa - ad libitum. Po vsebini in karakterju je drugi del v celoti bolj razgiban. Skladba se zaključuje s quasi Repriza prve tematske motivike v obliki Code.

Tomaž SVETE (1956)

je po končani klasični gimnaziji študiral kompozicijo in dirigiranje na Akademiji za glasbo v Ljubljani in na Dunaju na Univerzi za glasbo in uprizarjajočo umetnost pri Friedrichu Cerhi (1986 diploma »summa cum laude«, kompozicija) in pri Otmarju Suitnerju (diploma 1988, dirigiranje) ter leta 1989 na isti instituciji »magister artium«. Predaval je na konservatoriju Karl Prayner na Dunaju in na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru (leta 2006 naziv redni profesor za kompozicijo). V zimskem semestru 1999 je predaval kompozicijo na Univerzi v Hartfordu, ZDA, v okviru Fulbrightovega programa. Je avtor številnih simfoničnih in komornih skladb, ki so bile izvedene na pomembnih festivalih v Evropi, ZDA in na Tajvanu, Requiema in devetih oper. Njegova opera Kriton je dobila prvo nagrado na mednarodnem opernem natečaju Johann-Joseph-Fux 2000 v Gradcu.

RHIZÔME

Kot se da razbrati že iz samega naslova (»koren, korelina/izvor«), gre v omenjeni skladbi za iskanje izvora,

prapočela vsega bivanjskega, za prevpraševanje danega, obstoječega... V oblikovnem smislu je delo zasnovano po načelu zlatega reza in se skozi iskanje različnih barvnih zmožnosti vrne k motivični zasnovi začetka, ki hkrati pooseblja konec prej obstoječega in hkrati začetek novega...

Julijan STRAJNAR (1936)

etnomuzikolog, se je rodil v francoskem Combellu, stalno pa živi in deluje v Ljubljani, najprej kot violinist, potem pa še kot etnomuzikolog/folklorist in glasbeni ustvarjalec. Od leta 1995 je v pokoju. Kot sin rudarja-izseljenca je najprej hodil v osnovno in glasbeno šolo v Franciji. Po vrnitvi družine v Slovenijo leta 1946 je obiskoval gimnazijo in glasbeno šolo v Kočevju, višje razrede pa v Ljubljani, kjer je tudi maturiral. V letih 1954-62 je bil violinist, član Simfonikov RTV Slovenija, takoj nato je leta 1962 (prvič) diplomiral iz romanistike na ljubljanski Filozofski fakulteti, potem pa je postal sodelavec Glasbeno narodopisnega inštituta ZRC SAZU. Svoje znanje je izpopolnjeval s študijem na etnološkem in muzikološkem oddelku ljubljanske Filozofske fakultete, kjer je leta 1989 tudi diplomiral. Od leta 1991 do upokojitve 1995, je bil upravnik Inštituta za slovensko narodopisje. Poleg znanstvenega, uredniškega, publicističnega in zbirateljskega dela je Strajnar ves čas tudi glasbeni ustvarjalec, skladatelj. Tako je izvirno prispeval v zapuščino slovenske folklorne okrog 70 priredb del za plesne (folklorne) skupine, scensko in filmsko glasbo (Deseti brat), glasbo za lutkovni oder (Kozlovska sodba v Višnji gori, Martin Krpan, Mrtev pride po ljubico, Kresna noč); tu je potem še scenska glasba za televizijske filme (Ciklamen, Agitator), sedem skladb za pihalni orkester in izvirna dela za godalni kvartet (Rezijanska citira, Pesem zvonov), zборе (Ribniški oktet, Ljubljanski madrigalisti) in različne komorne zasedbe, med drugim Slovenske ljudske melodije. Je član mednarodne študijske skupine za ljudska glasbila.

BOLEČINA

Bolečina prihaja v valovih. Na koncu popusti in ni samo znosna, ampak je lahko tudi prijetna.

Emil SPRUK (1960)

Po začetkih na nižji glasbeni šoli (violina, eufonij in trombon) v Kamniku, je glasbeno izobraževanje nadaljeval na srednji glasbeni šoli v Ljubljani (trombon). Pot ga je nato vodila na »Berklee college of music« v Boston, kjer je študiral kompozicijo in trombon, kasneje pa še na Dunaj na študij kompozicije, renesanse in baroka. Deluje kot skladatelj in član različnih glasbenih zasedb. Za svoje delo je prejel več domačih in tujih nagrad in priznanj. Od leta 1980 razvija novo tehniko komponiranja, kjer poskuša izriniti močan vpliv tritonusa. S tem lažje pridejo do veljave intervali, ki so že vseskozi bolj odrinjeni od tistih »lepo« zvonečih. Pri »low limitu« ostaja vse tako, kot nam je bilo dano – torej; drži se naravnih zakonitosti po sistemu alikvotnih tonov. Intervali so si med seboj enakovredni – s tem, da ne izgubljajo na značilnostih le-teh. V skladbah se čuti vpliv Ameriške tradicije povezane z Evropsko, ki odpira neslutene možnosti v svetu glasbe.

ZUNANJI ODKLON

V liniji visoki in nizki toni tvorijo in spreminjajo tonalne centre, ki ustvarjajo harmonski skelet ideje. Znotraj tega se melodija nemoteno in svobodno prepleta in nudi vedno nova zvočna doživetja.

Prvi stavek postavi sam koncept kompozicije. Poslušalca fokusira v strukturo ideje. Posledično pridobi drugi stavek širše območje čutnega dožemanja. Tretji stavek je tako lahko drznejši, deloma tudi napadalnejši. Tako doda nežnemu senzibilnemu tudi nekaj popolno nasprotnega.

Aleksandra BAJDE (1987)

Skladateljica in performerka Aleksandra Bajde je zaključila študij jazz petja (Conservatorium van Amsterdam, 2011), sociologije in mednarodnih odnosov (Amsterdam University College, 2013) ter kompozicije (Anton Bruckner Privatuniversität Linz, 2018). Njena glasba je bila izvedena v večih evropskih državah, vključno z Avstrijo, Nemčijo, Italijo, Slovenijo in Nizozemsko, ter na pomembnih prizoriščih in festivalih, kot so Porgy&Bess in Alte Schmiede na Dunaju, impuls MinuteConcerts v Gradcu, Leicht über Linz, Crossroads v Salzburgu v Avstriji; November Music, Operadagen Rotterdam na Nizozemskem in Opera v Kölnu v Nemčiji ter še veliko več. Prejela je več naročil za kompozicijo, za prve pol leta 2019 pa je prejela Delovno štipendijo za kompozicijo od Ministrstva za kulturo Republike Avstrije. Trenutno je zaposlena pri »International Society for Contemporary Music, Austrian Section« ter »impuls - International Ensemble and Composers Academy for Contemporary Music«. Od septembra 2014 do septembra 2018 je bila vodja projektov in sekretarka pri »European Federation of National Youth Orchestras«. Pred tem je pridobila strokovne izkušnje na področju diplomacije na Konzulatu Republike Slovenije v Franciji in na Veleposlaništvu Republike Slovenije na Dunaju.

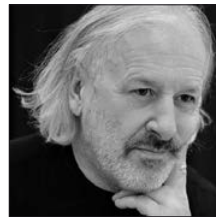
A CLOCKWORK VIOLIN

V tej skladbi sem nameravala violino uporabiti kot tolkalni inštrument. Skozi izvedbo celotne skladbe so strune zadušene z levo roko, da se čim bolj zmanjšajo njihove vibracije in s tem odpravi zaznavanje jasnih višin tonov. Na različnih delih instrumenta se uporabljajo različne tolkalne tehnike igranja z lokom. V tem smislu je skladba precej ritmična – nekatere dele bi lahko imenovali celo *groovy*.

Žarko ŽIVKOVIĆ (1953)

Kitarist in skladatelj Žarko Živković je od nekdaj iskal lasten izraz. Že v otroštvu so ga zanimale različne

zvrsti glasbe, od klasike do rocka, potem pa je odkril še jazzovsko glasbo, s katero se je ukvarjal vrsto let. Na Visoki šoli za glasbo in upodabljaljočo umetnost v Gradcu je študiral jazz pri skladatelju in kitaristu Haraldju Peplu. V Ljubljani je od leta 1991 igral z mnogimi jazzovskimi zasedbami, imel več lastnih ansamblov od tria do kvinteta, snemal za RTV Slovenija, pisal glasbo za gledališče in redno nastopal tudi z Orkestrom Slovenske filharmonije. Potem je na Ljubljanski Akademiji za glasbo končal študij klasične kitare, v zadnjih letih pa se posveča predvsem pedagoškemu delu in skladanju. Veliko piše za klavir, godalne zasedbe, simfonični orkester, kitaro in druge komorne skupine.

DIATESSARON

Čista kvarta, ki jo je Pitagora poimenoval tudi diatessarōn je eden izmed dveh konvencionalno uporabljenih glasbenih intervalov, ki obsega štiri stopnje diatonične lestvice. Pridevnik »čista« jo uvršča v skupino t.i. čistih intervalov, ki predstavljajo enostavna frekvenčna razmerja med dvema tonoma in s tem spadajo med najbolj konsonančne intervale. Naslov *Diatessarōn* izvira iz latinskega dia-tessarōn (»sestavljen iz štirih sestavin« – in to štirih evangelijev (po Mateju, Marku, Luki in Janezu)). Sirsko ime za to evangelijsko harmonijo je (Ewangelijōn Damhalltê), kar pomeni »evangelij mešanih«. Skladba poskuša biti posrednica med duhovnim in stvarnim življenjem. Pravo glasbeno duhovno zadovoljstvo je prefinjen užitek, ki ga občuti poslušalec med raziskovanjem skladateljevih namer.

Andrej GORIČAR (1971)

Andrej Goričar je slovenski pianist, skladatelj, profesor in aranžer. Njegov umetniški opus sega od klasičnih glasbenih oblik vse do glasbe za film in gledališče.

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Med študijem klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani je prejel študentsko Prešernovo nagrado za interpretacijo Beethovnovega V. klavirskega koncerta z Orkestrom Slovenske filharmonije. Med študijem klavirja je izvedel izvorno različico Gershwinove Rapsodije v modrem s Simfoniki RTV Slovenija in dirigentom Carlom Davisom.

Leta 1996 je nastopil službo ravnatelja Glasbene šole v Zavodu sv. Stanislava, znane po intenzivnem in inovativnem glasbenem utripu in po revijskem orkestru, katerega je vodil.

Od leta 1996 naprej je hišni pianist Slovenske kinoteke. Izvedel je bogat repertoar neme filmske klasike in številne retrospektive doma in v tujini.

S svojimi skladbami ali improvizacijo na klavirju je pospremil zelo bogat repertoar neme filmske klasike doma, v Evropi in v ZDA.

Leta 2002 se je odločil za samostojno kulturno ustvarjanje in se še bolj posvetil skladanju. Njegova dela, bodisi koncertne klasične kompozicije bodisi odrska in filmska dela, so izvedli različni uveljavljeni solisti, komorne skupine in orkestri.

Od leta 2012 do 2019 je bil profesor klavirja na Glasbeni šoli Franca Šturma v Ljubljani.

S svojim delom za simfonični orkester z naslovom Mo(uve)ment Mosicaux je leta 2019 osvojil prvo nagrado na mednarodnem tekmovanju skladateljev »IV International Composition Prize SEM 2019« v Italiji.

NIZ SANJ

Sanje so eden najbolj vsakdanjih in hkrati najbolj skrivnostnih fenomenov. Imele so veliko opraviti že pri več mojih skladbah. Mala skladba za violino solo *Niz sanj* pa je prva, ki jim jo izrecno posvečam. Oblikovale so jo namreč prav one.

Drage sanje, v zahvalo za vse verjetne in neverjetne dogodivščine, skozi katere me vodite!

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6

1000 Ljubljana

Tel.: 01/241 56 60

E-pošta: info@dss.si

www.dss.si

